

Pártélet

A párt szervezet segítségével éri el eredményét a November 7 Erőmű DISZ szervezete

A November 7 Erőmű DISZ szervezetének munkájában javulás tapasztalható. Ez egyaránt megmutatkozik a politikai, a termelési, a kulturális feladatokra való mozgósításban és a szervezeti élet erősödésében.

Az üzem DISZ szervezete néhány héttel ezelőtt tartotta meg az új vezetőségválasztást. Okulva az előző tapasztalatokból, nagy gondnal készültek fel, és már a javaslatokat úgy tették meg, a vezetőségi tagok jelölésénél, hogy az új vezetőség összetételénél fogva alkalmasabb legyen a megnövekedett feladatok megoldására. Az üzem pártalapszervezete úgy segítette ezt a munkát, hogy

15 fiatal kommunisztát adott át a DISZ-nek,

akik pártmegbízottként végzik további DISZ munkájukat. A párt szervezet azóta is figyelemmel kíséri az új vezetőség munkáját, módszeres segítséggel szolgál, azonkívül a rendszeres beszámolókatól tudja, hol, milyen segítséget nyújtson az egyes feladatok megoldásához. A DISZ vezetőség kétnetenként tartandó ülésein a pártvezetőség részéről vagy a titkár, vagy a szervezőtitkár vesz részt, és így közvetlenül figyelemmel kíséri a DISZ munkáját, taggyűléseken tájékoztatja a párttagságot ennek a munkának eredményéről. A jó együttműködéssel érték el, hogy az az egészséges fejlődés, ami az üzem párt szervezet kollektív vezetésében megmutatkozik, a DISZ szervezet munkájában is megvan. És a kollektív vezetés megerősödésének gyakorlati eredményeit a különböző feladatok jobb megoldásában, a szervezeti élet egységesebben lehet felmérni.

Alig néhány héttel ezelőtt még komoly nehézségek voltak a különböző DISZ oktatásokban. Az üzemnél mind a három politikai iskolánál egyre nagyobb volt a lemorzsolódás. A DISZ vezetőség közös munkával — elsősorban az oktatáson résztvevőkkel történő egyéni elbeszélésekkel — majd a politikai iskolák rendszeresebb segítségével és ellenőrzésével elérte, hogy ma nemcsak a lemorzsolódottak kapcsolódhatnak be újra a tanulásba, hanem

Újabb hallgatókkal is gyarapodtak a politikai iskolák.

A kollektív vezetés javulását bizonyítja az a másik szép példa is, amit a DISZ tagság fokozott példamutatása, a termelésbe történő mozgósítása jelent. Az elmúlt hónap legnehezebb napjaiban alakították meg a szentéren dolgozó fiatalokból a DISZ-harmadot. A szervezés első szakaszának nehézségeit közösen küzdötték le a DISZ vezetőség, és rendszeres segítségével elérte, hogy a szentéren dolgozó DISZ harmadot olyan kollektív kapcsolódjék, amelyik a hővégi értékelések alapján a harmadok közötti verseny élére került.

Ugyancsak javulás tapasztalható a DISZ kulturmunkájában is. Nemrégiben megalakították az üzem kultúresportot, és a DISZ színjátékosai rendszeres próbákkal készülnek első szereplésükre. A sportolás területén sikerült elérni, hogy a labdarugáson kívül a különböző tömegsportokba is egyre többen kapcsolódnak be és a DISZ eredményesen mozgósít az MHK próbákra való felkészülésre is.

A November 7 Erőmű DISZ szervezetének munkájában a felsorolt eredmények ellenére találunk azonban hiányosságokat is. Elsősorban megállapítható az, hogy a kollektív vezetés még mindig nem kielégítő, mert

a szervezet életének irányítása nem az egész tagság véleményének figyelembe vételével és részvételével történik.

Ezzel magyarázható az a másik hiányosság is, amit a nevelés elhanyagolása jelent. Az üzem DISZ vezetősége a különböző szervezési munkák elvégzése mellett még mindig nem fordít kellő gondot a nevelésre, és ez a fiatalok magatartásában, az idősebb munkatársakhoz való viszonyban tapasztalható. Eppen ezért az eddigi eredmények megtartásához és megerősítéséhez szükséges, hogy a DISZ még fokozott mértékben kérje a párt szervezet segítségét, tovább javítva a kollektív vezetés, az üzem fiataljainak irányítója és nevelője legyen.

Felére csökkent a balesetek száma

Kovács Árpád elvtárs, a November 7 Erőmű balesetvédelmi megbízottja azokról az intézkedésekről beszél, amelyeket az üzem vezetősége tesz a munkavédelem minél teljesebb biztosításáért. A minden üzemben törvényi vált balesetelhárítási oktatáson kívül vannak olyan módszerek a November 7 Erőműben, amelyekkel már eddig is szép eredményeket értek el.

Az új dolgozókkal nemcsak elméletileg foglalkoznak, hanem szemléltető módon is megismertetik az egyes üzemek munkavédelmét. A 6 órás oktatás után továbbra is gondot fordítanak képzésükre, mert az üzem valamennyi dolgozójának — beleértve a legrégebbeket is — havonta kétszer 15 perces és egyszer 30 perces oktatást tartanak. Ezeket a továbbképzéseket a műhely- és csoportvezetők tartják meg. A továbbképzések elmulasztásáért az üzem vezetősége komoly felelősségvonnást alkalmaz. Rendszeresen megtartják a havi üzemi szemléket, amikor az üzem főmérnöke a munkavédelmi és a tisztasági megbízott ellenőri a balesetvédelmi intézkedések betartását, és jegyzőkönyvbe veszi azokat a hiányosságokat, amelyeket észlelt.

Az üzemben működő balesetvédelmi tanácsok megsegítik egymás munkáját, és lehetővé teszik, hogy a legkisebb hibák megszüntetéséért is az üzem vezetősége tegye meg az intézkedést. Így érték el, hogy az előző évhez viszonyítva felére csökkentették a balesetek számát. Ez az arány pedig az emberekről való gondoskodást bizonyítja.

Sokat, fáradhatatlanul kell harcolni egy ember megmentéséért. Így tanultuk az évek múlásával, az egymás iránt érzett felelősségérzet egyre mélyebben eresztí gyökereit az emberek tudatába. A gondolkodási módok, egymás elbírálásának egészen más formái alakulnak ki. És igaz az, hogy ezek a formák egyre megértőbbek, és egyre emberibbnek lesznek. Mégis — vajon nem e lesz meddő ez a harc, a megértés nem e okoz nagyobb kárt az egyén vagy éppen annak a közösségnek számára, amelyikben él. Nehéz a döntés ilyenkor, mert életéről, jövőről kell ítéletet mondani.

Szembem ülök Korom Istvánnal, a Beszáló-akna vágójával. Régi bányász, a szakma elismert mestere. Kíváló bányász oklevéllel tüntették ki, és életkora, meg a bányában eltöltött évei szerint megalapozott jellemnek kell lennie. De a jelene mögött olyasmiről húzódik, ami összekuszálja, zavarossá teszi az előzőeket. A munkafegyelmet sorozatosan megsértette az elmúlt évben és az idén is több igazolatlan hiánya volt. Mindezt súlyosabbá teszi, hogy Korom elvtárs az egyetlen kommunista, aki hiányzik az üzemből.

Amikor beszégetni kezdünk, csak úgy általában érdeklődöm az üzemből, a munkaviszonyokról, nehézségekről. A véleményét szeretném hallani. És sorolni kezdi a dolgokat, kissé összefüggéstelenül, gyorsan pergő beszéddel, mintha ezzel akarja meggyőzősége tenni szavait. Vá-

100 százalékon felül termelnek

A szakszervezeti bizalmiak a bányafatelepeken jól megszervezték a versenyt. Most felszabadulási műszakot kezdeményeztek. A versenyhez csatlakozott a fatelepe valamennyi brigádja, fizikai és adminisztratív dolgozója. A felszabadulási műszakok jó eredményeket hoztak, mert a brigádok valamennyien 100 százalékon felül termeltek.

Súlyos a lemaradás a Mélyfűrőknél

A Mélyfűrő Vállalat dolgozói az első dekádnál 4,6 százalékkal javították akkori 58,5 százalékos teljesítményüket. Szépen dolgozik a K/58-as Linusz brigád, melynek tagjai a külszíni fejtések felkutatásában nap-nap után 150 százalékot értek el. Dicsőretek érdemelnek a C/28-as Takács brigád tagjai is 115 százalékos átlag teljesítményükért.

A brigádok közötti verseny a második dekádban is számos fordulatban bővelkedik. A CM/52-es Kiss brigád, mely 10-e előtt heves küzdelmet vívott a K/58-as Linusz brigáddal a második helyért, most biztosan tört az élre. Jelenleg második a Kovács, harmadik pedig a Linusz brigád. A vállalat többi brigádjával közül 14 csövet húz, szállít, szerel, és ment. A többiek átlagteljesítménye mindössze 70—80 százalék. A vállalat havi tervét a második dekádnál utolsó hónapjáig 59,9 százalékkal teljesítette. A lemaradásnak műszaki okai vannak, bizonyítják ezt a gyakorlati alkalmatlanságok is. A műszaki vezetők kötelessége rendet teremteni az említett 14 brigád portálján. Az ő feladatuk a termelés alapfeltételeinek biztosítása, így az eddigi mulasztásokért őket terheli a felelősség.

Válaszút

dolja az üzemvezetőséget, mert nem tesz különbséget közte, meg a 60 százalékos „átvonuló” bányász között. Aztán néhány napja gyalog kellett bejőnni az aknától, mert nem volt autóbusszjárat. Itt pedig a párttitkár mulasztását bírálhatja. És sorolják a kalandozók vissza a régebbi eseményekhez, amelyek megtörténtek vele. Beszélt már eddig mindenről, csak éppen a saját hibáját nem hozta szóba. Végül azonban mégis akaratlannul bukkan elő belőle: „Persze nem nagyon vagyok én illetékes a bírálatásra, hiszen több igazolatlan hiányom van”. — Most, mintha önmagára ismerne, érezné, hogy az előző bírálatásokhoz nincs meg az erkölcsi alapja, mert felbehagyva a beszélgetést, maga elé merengve várakozik. Keresem a mondatai között az összefüggést, mert még mindig nem tudom, hogy mi az oka a sorozatos hiányzásoknak. Nincs akaratereje, hogy legyőzze a fizetések utáni kísértéseket, vagy nem szereti az üzemet és így akar megszabadulni munkájától? Nem. Ez a következő kérdés nem lehet helyes, hiszen a föld alatt eltöltött 15 év, azt bizonyítja, hogy élete összeforrott a bányával.

— Akkor hát mi az oka Korom elvtárs, hogy rendszeresen megsérti a munkafegyelmet? — Előbb legyint, aztán meg csak annyit mond

A felszabadulási műszak élenjárói

Átlag 210 százalék

Sok olyan példát lehetne elmondani a felszabadulási versenyből, ami a bányászok öntudatát és lelkesedését bizonyítja. Egy ezek közül Dreska Ferenc vágó története is.

Előjáróban annyit róla, hogy nem régt bányász ugyan, de az a néhány év, amit a bányában töltött ideig, bizonyítja, hogy mestere szakmájának. Az elmúlt évben is 130 százalékos átlageredménnyel végezte munkáját. Ezek után érthető, hogy különösen nagy bosszúságot jelentett Dreska Ferenc számára, amikor az 1956-os év első hónapjában mindössze 86 százalékot tudott teljesíteni. Ő is részt vesz a felszabadulási megünnepelésére indított versenyben, és ez a súlyos eredmény a hiúságon túl a becsületet is bántotta.

Nem panaszkodott senkinek csak önmagában mérte fel győnge teljesítményének az okát. Igaz ugyan, hogy rossz volt a bánya, a munkafeltételek sem igen segítettek a magasabb eredmény eléréséhez, de az a 86 százalék még így is érthetetlen volt számára. Már akkor erősen fogadkozott, hogy a verseny további szakaszában behozza a lemaradását és ismét kiemelkedő teljesítményekkel bizonyítja be, hogy mennyit ér a bányász. Eszerint dolgozott februárban is, és a kollektív munkával elért szép eredményhez is hozzájárult. Az igazi hajrá azonban a verseny utolsó szakaszával, március 1-ével kezdődött.

Az Ernő-bánya 500-as frontján dolgozik és vágójárásával, Csontos elvtárral megbeszélte, hogyan tudnának szebb eredményt elérni. Tapasztalataik voltak már, a bányával sem volt baj, a többi már csak rajtuk múlott. És az az önmagának tett fogadkozás, Dreska elvtársnát most a gyakorlatban az egyre növekvő teljesítmény százalékokhoz vezette. Az első dekádnál értékelése szerint 176, a második dekádnál zárása után pedig 240 százalékos teljesítményt ért el. Ez az eredmény megerősítette önbizalmát, amivel április 4-ig ezt a kiemelkedő teljesítményt meg akarja tartani.

A felszabadulási munkaversenyben száz és száz példája született a bányászok hősiesség helytállásának. Ezek a példák azt bizonyítják, hogy becsületbeli ügyüknek tekintik, igéretük valóra váltását és április 4-ét több szén termelésével akarják megünnepelni.

Közös erőfeszítéssel gyűrik le a nehézségeket

Megbecsülést érdemelnek az Alumínium Kohó dolgozói, mert annyi nehézség ellenére is közös erőfeszítéssel igyekeznek biztosítani a termelést, elősegíteni a terv teljesítését. A felszabadulási munkaverseny mindenki mozgósító ereje mutatkozik meg, amikor közös összefogással küzdik le az egymásután jelentkező nehézségeket. Ebben a hősiességben a kohászokon kívül az üzem valamennyi dolgozója részt vesz.

A legutóbbi értékelés szerint a szállítási részleg átlagos eredménye 154 százalék. A szállítási brigádok közül továbbra is Nagy Sándor brigádja az első 158,5 százalékos teljesítménnyel. A fizikai dolgozók erőfeszítéseikkel, az üzem műszaki dolgozó vállalatokkal jobb és körültekintőbb munkájukkal akarják a tervet teljesíteni. Ezt mutatja Sikos Péter üzemfenntartás vezető április 4-i felajánlása, amikor vállalja, hogy az anyagfelhasználás értékét az 1955-ös év második feléhez viszonyítva, az 1956-os év második negyedévének első hónapjában 12 ezer, a második hónapjában pedig 18 ezer forinttal teszi olcsóbbá a termelést.

Dancs Péter, Dancs Béla és Varga Lajos április 4-ig 48 gázegő felszerelését vállalták. Ebből március

20-ig 34 gázegőt felszereltek már. Az eredmény azt mutatja, hogy vállalásukat a határidő előtt teljesíteni fogják.

Horváth Béla TMK vezető április 4-i felajánlása az volt, hogy március 31-ig a talajvízgyűjtő kútjánál üzembe helyezze a búvárszivattyút. Horváth elvtárs vállalását jóval a határidő előtt teljesítette, mert a búvárszivattyút már a talajvízszint szabályozásával a szállítást teszi biztonságosabbá, már 18-án működött.

Az eredmények az Alumínium Kohó különböző részlegeinél dolgozó fizikaiak és műszakiak helytállását bizonyítják. A kohászokkal, szorosan együttműködve az üzem valamennyi dolgozója igyekszik biztosítani a terv teljesítését.

minden másként lesz. De ígérete előtt felőrával még azt mondja, hogy kikéri a munkakönyvét, és ott hagyja a bányát. Percek alatt változtatta véleményét és elhatározásait. De ez az ígérete már nem maradhat, felelőtlen fogadkozás. Korom elvtárs választás elé került és annyi segített után végre elsősorban önmagának kell legyőznie a gyengeségét. Sokat foglalkozott vele a párt szervezet, az üzem vezetősége, a megbecsülést semmi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy sorozatos hiányai ellenére még mindig lehetőséget nyújtanak neki a megváltozásra. Használja fel a lehetőséget, érezze át azt a felelősséget, amivel egy 15 éves multtal rendelkező bányász tartozik az üzemének, és hatványozottan érezze át kötelességét, mint kommunista dolgozó társaival és az országgal szemben. Ereit és nem éppen fiatal ember, aki ha mond valamit, a szavainak súlyának kell lennie. A választás, ami előtt áll, egyben az utolsó lehetőség eddigi hibái jóvátételére. Erre gondoljon, amikor a fizetést követő napokon ismét kísértések jelentkeznek, és ha egyedül nem képes megbirkózni önmagával, kérje a többiek segítségét. És akkor a választás csak egy irányba vezethet, vissza a megbecsült, az erkölcsileg és anyagilag is magasán értékelt jóra való, becsületes bányászok közé.